

A lélektan útja

A „dolgok” legalább olyan egyszerűek, mint amennyire elképesztő, felfoghatatlan módon szövevényesek, átláthatatlanul bonyolultak. A Világ rejtélyes, az élet is rejtélyes, az emberi tudatműködés pedig egy nagy-nagy Rejtély. Minél jobban kutakodunk, annál inkább az. Misztérium.

Egy tudós egyszer kiszámolta: ha figyelembe vesszük, hogy az idegsejtek átlagosan 6 ezer másikkal van kapcsolata, s agyunk legalább 10 milliárd idegsejtből áll, ez olyan nagy számú igen-nem variációs lehetőséget jelent, ami vetekszik a Világmindenség összes elemi részecskéinek számával. Felfoghatatlan

Felfedezés felfedezés hátán, publikációk sora, cáfolathegyek. Tudományos-technikai fejlődés rakétatempóban. Jóléti társadalmak, növekvő GDP... /Az emberiség fele éhezik, erőszakos halállal hal meg.../ A gazdagok boldogtalanok – a könnyűnek tűnő élet illúziója közepett. „A lét elviselhetetlen könnyűsége” Az ész diadalútját járja, a lélek nyomorog. A lélektan pedig fejlődik.

Járja a maga útját. Lassan – lassan felcsipegeti, begyébe gyömöszöli a régmúlt idők elfeledett, de el nem évült bölcsességének gyöngyszemeit. Merít a Védákból, a görög mitológiából, buddhista tanokból, Taoból ... Nyugati – evilági – gondolkodásmódjába helyezni. Integrálja. Még nem emésztette meg, csak a bögyében van. Keletről lelkes emberek érkeznek. Lámák, Guruk, Mesterek. Sok jótét lélekre találnak. Oltogatnak. A nyugati tanítók pedig egyre bátrabban vállalják újszerű felismeréseiket. Halálközeli élmények, transzcendens tapasztalatok, előző életek, prekogníció...

Közben egyre többen keresik a lelki nyomorból való kilépést, az illuzórikus boldogság lecserélését valódira. Az Igaz Utat.

Az út mellett lidércfények tűnnek fel. Hamis „guruk”, „látnokok”, „jósok”, gyors megoldást ígérő módszerek. Könnyű lehetőségek – lejtős utak. Vendégfogadók is vannak, ragasztós székekkel. „Gyere ülj le, pihenj meg. Egyél, igyál, mesélj. Mondd el, mit tudsz, és hallgasd meg a többiek okosságát. Kvízműsort rendezünk. Dőlj hátra, légy elégedett magaddal. Megérdemled. Annyi mindenben mentél már keresztül.” Az okosok maradnak. Megelégszenek a „való világ” ajándékaival. Esznek, isznak. Nyalogatják régi sebeiket – pszichológushoz járnak és jósokhoz. Kutatnak a múltban és kémlelik a jövőt.

A kíváncsiak továbblépnek. Keresnek valami mást. „Az igazat mondd, ne csak a valódit!” Innentől azonban nincsenek fogódzók, biztos pontok. Csak rejtélyes, ködbe burkolódzó magasságok felé vezető ösvények. Itt mond csődöt a pszichológia tudománya. Annyi ösvény van, ahány kereső. Végtelen számú múltak térképe fehér foltokkal. /Ezek a felderíthető terepek./ A kirajzolt részek körül viszont minden irányban végtelenül széles margó. Sem idő, sem tér, semmi és bármi. Mindenség. Határtalanság. Misztikum.

A lélektan irányt tud mutatni. Jó esetben jó irányt. Ez a pszichológia jövője. Az Út melletti iránytű. Versenyt kell futnia az egyénnel, hogy mindenkihez szólni tudjon. Egyre följebb kell jutnia. Ne csak a vergődőknek segíthessen, hanem a küzdőknek is.

Popper Péter pedig a következőről „énekelt” elragadó stílusában:

„Kint is vagyok, /Bent is vagyok,/ Jaj, de nagyon / Boldog vagyok, / Ó, ó, ó...

Kovács Béla